

Josef bliver slave

Jakob fik tolv sønner, og af dem var der to, som han bedre kunne lide end de andre. Den ene hed Josef og var sytten år, og den anden, Benjamin, var en meget lille dreng. Josef vogtede får sammen med de andre brødre, der gik i almindeligt tøj, men fordi Jakob bedre kunne lide Josef, gav han ham festtøj at gå i til hverdag. Det syntes de andre brødre var uretfærdigt. En morgen kom Josef ud til sine brødre. "Nu skal I høre, hvad jeg har drømt i nat," sagde han.

"Vi gider ikke høre om dine drømme," sagde de.

"Jo, altså, vi var ude og høste. Og alle jeres neg samlede sig om mig – nej, øh – samlede sig om mit neg og bukkede for det."

"Åh, hold din mund, din lille mide," sagde brødrene. "Tror du måske, at du er finere end os? Skal du have nogen bank?"

"Nej tak," sagde Josef, og resten af dagen snakkede han ikke mere om sin drøm.

Men allerede næste morgen kom han igen farende ud på marken til sine brødre.

"Nej, altså, nu SKAL I bare høre, hvad jeg drømte i nat," råbte han. "Jeg så at solen og månen og elleve stjerner nejede for mig. Og de elleve stjerner, det var jer. Og solen og månen, det var far og mor."

"Hvis du ikke tier stille lige på minuttet, skal vi få dig til at se sol og måne og stjerner, det kan vi godt love dig for," sagde brødrene. "Dit lille skvat, din lille orm. Vi drejer halsen om på dig."

Men Josef var så lykkelig for sin drøm, at han ikke hørte, hvad de sagde. Og morgenen efter kom han hoppende og dansende ud på marken igen. Syngende og trallende kom han. Hans tøj lyste som guld i solen. Brødrene så ham på lang afstand, mens de sad ved en tom brønd og holdt pause.

"Der kommer den drømmermester," sagde de til hinanden. "Nu har han sikkert drømt, at han er blevet både konge og farao i Egypten. Se, hvor latterlig han ser ud i sit fine tøj. Sådant en springfyr. Skal vi ikke sørge for, at det ikke er så fint længere? Der kan jo komme lidt gedelort på det. Og lidt rifter og huller."

"Der kan også komme lidt rifter og huller i ham," råbte en.

"Ja, vi slår ham ihjel og kyler ham ned i brønden. Så kan han se, hvordan det er gået med alle hans fine drømme. Så kan han lære det," hujede de andre.

De hidsede hinanden mere og mere op. "Vi kyler ham bare ned i brønden," råbte den ældste. "Så kan han dø af sult og tørst dernede."

Da Josef nåede han til dem, rejste brødrene sig og slog ring om ham. "Hvad har du drømt i nat?" spurgte de. "Vi vil så gerne høre, hvad du har drømt."

Den slags plejede de aldrig at spørge om. Josef så forvirret på dem. Der var et eller andet galt.

"Du drømte måske ingenting?" spurgte de og rykkede tættere på.

Josef rystede på hovedet.

"Nå, men så er det godt, at vi har haft en drøm. Vil du høre den?"

Josef rystede igen på hovedet.

"Vi drømte om en lille fed prins, der blev smidt i en mudderpøl og forvandlede sig til en gris, der skreg øf, øf, øf. Og så blev den slagtet, for der var ingen, der kunne holde ud at høre på det skrigeri."

En af brødrene gav ham et skub.

"Hvad vil I?" spurgte Josef. Et skub til. Han faldt over mod en anden af sine brødre, der skubbede ham tilbage til den første. Og pludselig kastede alle brødrene sig over ham og slog ham og rev tøjet af ham og smed ham ned i brønden. Forpustede satte de sig ned og tog deres madpakker frem. Nu skulle det gøre godt med en pause.

Fra Bibelhistorier af Ida Jessen